

ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΩΡΑ Η ΑΝΤΙ-ΜΕΤΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒ

Τό Καστρί και η Ζαλοκώστα «δυναμιτίζουν» συστηματικά κάθε θετική προ

Τά σκληρά μέτρα στα οποία αναγκάσθηκε νά καταφύγει η κυβέρνηση γιά νά αποτρέψει τήν χρεωκοπία τής οικονομίας προωθούνται και καμιά δύναμη δέν φαίνεται —μέχρι στιγμής— ικανή νά τά ανατρέψει. Οι αντιδράσεις που κηλώνονται παρ' ότι είναι και μεγάλες και ισχυρές δέν μπορούν νά αποτρέψουν τό καιραιο! Πρώτον γιατί είναι αμυντικοί χα-

ρακτήρα αφού δέν προσφέρουν στό λαό μιá πειστική εναλλακτική λύση. Ειδικά οι αντιδράσεις, που υπέβαλαν οι συνδικαλιστές του ΠΑ. ΣΟ.Κ., έδιναν περισσότερο τήν εικόνα ενός απελπισμένου ξεσπάσματος ανθρώπων που διαφύσθηκαν οι προσδοκίες τους, παρά ενός συνειδητού κινήματος μέ σαφείς στόχους και επιδιώξεις. Δεύτερον, γιατί πολιτικοποιήθηκαν

τόσο έντονα ιδιαίτερα από τήν πλευρά τής ριζοσπαστικής διαβλήθηκαν στον λαό σαν μιá επιχείρηση φθοράς τής κυβέρνησης μέ μοναδικό στόχο τήν άγρα ψήφων στις ένψει δημοτικές εκλογές. Βέβαια και τήν εβδομάδα πέρασμάς έρχεται θά υπάρξουν απεργιακές κινητοποιήσεις, αλλά είναι σαφές πλέον ότι η περίπτωση μετατρέπεται σέ άμπωτη και οι διε-

27/10/85

(Του Αντώνη Πάσσαρη)

**Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΩΝ «27» ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΙ ΣΕ ΣΩΜΑ
Η κρίση του κυβερνητικού
συνδικαλισμού απειλεί
τήν ενότητα τής Γ.Σ.Ε.Ε.**

Η ΠΑΣΚΕ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ;

Εβδομάδα σημαντικών εξελίξεων στο συνδικαλιστικό χώρο αρχίζει από τήν Τρίτη. Η κρίση στη Γ.Σ.Ε.Ε. που από καιρό σοδούσε και έξασπε με τήν διαφοροποίηση των 7 μελών τής διοικήσεως της που ανήκαν στην κυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη έστι αίτιας των οικονομικών κυβερνητικών μέτρων, οδηγείται σέ φά-

ση, φαίνεται νά προχωρεί στη σύγκληση του Γενικού Συμβουλίου, τό οποίο ως κυρίαρχο σώμα —όχι βέβαια γιά θέματα διοικήσεως τής Γ.Σ.Ε.Ε.— ελπίζεται νά επικαιρώσει τή θέση της γιά τά οικονομικά μέτρα, δημιουργώντας έτσι και μιá γενικότερη ευνοϊκή ατμόσφαιρα γιά αυτά. Βέβαιως ο πρόεδρος τής Γ.Σ.

Απτες είναι οι εκτιμήσεις εγκύρων οικονομικών κύκλων οι οποίοι πάντως σπεύδουν νά υπογραμμίσουν ότι η επιτυχία τής κυβέρνησης νά περάσει τά μέτρα θά αποτελέσει γιά αυτήν μιá πύρρα νίκη, διότι όταν καταμετρηθούν οι απώλειες της, θά αποδειχθεί ότι άρχισε πλέον οριστικά και αμετάκλητα γιά αυτήν η αντίστροφή μέτρηση.

Τά μέτρα πέρασαν και προσωρινά ίσως φέρουν —γιά λίγους μήνες βέβαια— κάποια ανακούφιση στο ισοζύγιο πληρωμών. Η απότομη κάμψη τής ζήτησης και κυρίως ο εκφοβισμός του λαού μπορεί νά αποτρέψουν γιά ένα μικρό διάστημα τήν αγορά προϊόντων από τό εξωτερικό, τά οποία μέ τήν υποτίμηση έγιναν ακριβότερα! Πόσο μπορεί όμως νά κρατήσει τό μούδιασμα αυτό και γιά πόσο καιρό η ντόπια παραγωγή —αποδιοργανωμένη και φορτωμένη μέ τά βάρα του σπάταλου σοσιαλιστικού μηχανισμού του ΠΑ. ΣΟ.Κ.— θά μπορεί νά είναι ανταγωνιστική στις εισαγωγές; Έτος όπως δήλωσε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Κ. Σημίτης ο πλη-

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

θωρισμός στη χώρα μας θά φθάσει τό 23,5% και γιά τό 1986 είτε ότι ελπίζει νά είναι κάπως χαμηλότερος. Στη Γερμανία ο πληθωρισμός φέτος τρέχει μέ 2,1%, στην Ιαπωνία μέ 2,3%, στις Ην. Πολιτείες μέ 3,4%, στην γειτονική Ιταλία μέ 9,5% και σέ ολόκληρη τήν ΕΟΚ μέ 5,4%! Είναι λοιπόν φανερό ότι οποιαδήποτε διοικητικά μέτρα πάσει η κυβέρνηση, όσα προστατευτικά αναχώματα και νά σηκώσει η ντόπια παραγωγή δέν μπορεί νά αντέξει στον έννο ανταγωνισμό και η ολοσχερής κατάρρευση της είναι απλώς θέμα χρόνου. Εκτός... Εκτός κι αν αντιληφθεί έγκαιρα η κυβέρνηση ότι η απειλή δέν βρίσκεται στο εξωτερικό αλλά στο εσωτερικό και αλλάξει έσπευσμένα πολιτική. Κάτι τέτοιο όμως δέν φαίνεται πιθανό αφού και προχθές ακόμη οι αρμόδιοι υπουργοί έδειξαν ότι συνεχίζουν τό κυνήγι των ανεμομύλων και ανηγγείλαν νέα μέτρα...κατά των μονοπωλίων!

Έτσι, παρά τους εξορκισμούς προς τήν κερδοσκοπία, η αγορά παραμένει χαώδης, οι αναλήψεις καταθέσεων και ο αποθησαυρισμός σέ χρυσό και συνάλλαγμα είναι καθημερινά φαινόμενα και όλοι όσοι ασχολούνται μέ τά οικονομικά διαφωνούν μόνο ως προς τόν χρόνο που θά ανακοινηθεί τό επόμενο πακέτο μέτρων σταθεροποίησης.

Η κυβέρνηση, υποστηρίζουν οι έγκυροι οικονομικοί κύκλοι φαίνεται ότι δυστυχώς χάνει και τήν μάχη τής σταθεροποίησης, γιατί φυσικά περί ανάκαμψης τής οικονομίας μετά τό 1987 κανείς σκε-

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΜΑΤΑΙΕΣ ΤΡΙΤΟΚΟΣΜ

Η "επιστροφή σι μονόδρομο γιά τ

ΕΩΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΘΑ ΑΠΟΚΑΤ

Οι οικονομικές συνθήκες και η αρνητική διαμόρφωσή τους από τήν τετραετή κυβερνητική πολιτική του ευφθηνού λαϊκισμού, του αποπροσανατολισμού και τής κρατικής χλιδής, αποτελούν, από πολλού χρόνου, τόν καθοριστικό παράγοντα που κατευθύνει τήν εξωτερική πολιτική τής κυβέρνησεως. Και πού, αναγκαστικά, υπαγορεύει στην κυβέρνηση μιá μεγαλύτερη προσέγγιση της προς τή Δύση και —κυρίως— τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η δρομολόγηση των εξελίξεων στις σχέσεις μας μέ τή Δύση θά έχει τά πρώτα της ολοκληρωμένα αποτελέσματα περί τό τέλος του έτους. Άλλωστε και ο ίδιος ο υπουργός Εξωτερικών, μετά τις συναντήσεις που είχε μέ τόν κ. Σουλτε και τήν ανακοινωθείσα νέα συνάντησή τους στις Βρυξέλλες, στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, μίλησε γιά «κάτι καινούργιο» στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις περί τά τέλη του έτους. Στο πλαίσιο των εξελίξεων αυτών τής ελληνικής συνεργασίας μέ τή Δύση θά πρέπει νά τοποθετηθούν:

● Η μη ουσιαστική διαφοροποίηση τής ελληνικής πολιτικής από τήν πολιτική του ΝΑΤΟ —πέραν κάποιου «θεμιτού» αντιλόγου— ακόμη και σέ θέματα γενικότερης αμερικανικής στρατηγικής στην περιοχή, σέ σχέση μέ τή θεωρούμενη από τις ΗΠΑ αναγκαία πυρηνική ισορροπία. Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό —ακόμη και γιά κείνους που δέν διαβάδουν πίσω από τά γράμματα— ότι η κυβέρνηση δέν ήταν ιδιαίτερα πειστική —ού-

τε και επέμεινε να της αποσώθει λαϊών οπασθή φαλών από τή της πρωτοβουλία ρισσότερο κόσμη εντύπωση γιά ελληνική τήν Ατλαντική τήν απόφαση ενημερώσει ο

ΤΟΥ ΝΙΚ

τόν κ. Παπανικολάου και στην Αθήνα.

Άλλωστε τή θερμότητα γιά σεις της είναι τή στιγμή που σορροπίας και λογίες —συμ των πυρηνικών κούς συσχετισμούς είναι εις δό "Όταν μάλιστα νεται γιά τή συμβατικό επί

● Στο ίδιο συνεργασίας 1 νεις οικονομικές ρας και οι χρι ξαρτήσεις τοπι ληνοαμερικανικ σία. Τό κλίμα ζει η άφιξη αι του Αμερικανικ τικών Υποθέσε πάρτμεντ κ. Α

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΝΑ ΞΑΝΑΠ

Διεργασίες με

στά δύο κομμουν

ΑΝΑΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ Η ΠΟ

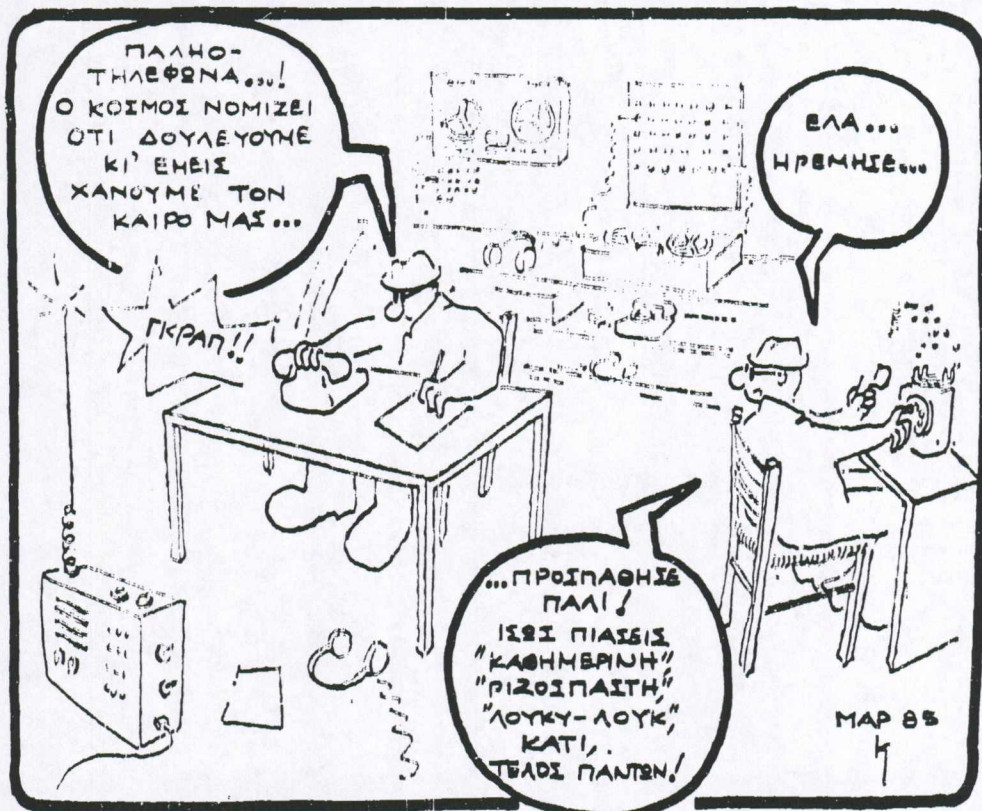
ΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΟΠ

Γεδώνεται η ελληνική φωνία με τὰ νέα μέτρα

**ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΦΟΡΑ
Σ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ
ΜΕΙ ΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΤΡΑ**

των στρατημάτων του ελληνικού πολιτικού — τα οικονομικά — η απουσία οικονομικών κλάδων κλάδων η περιφρόνηση των αντιδρώντων και των παραρτίσιων στήριξης των μισθών εργαζομένων και των μισθών αυτή είχε αρχίσει από 5 με την προαγάνδα του την εμφάνιση του νέου αμνών πάντων. Η εικόνα αυτή

είναι σαφέστερη και λιγότερο, ή να καθόλου, βιομηχανική, με γνώση της σύγχρονης εποχής, ημερινο πρόβλημα δεν έγκεινόταν στο ότι πλήττονται και κμείς, όπως η γεωργία, που στον στό διεθνή ανταγωνισμό τοιοι κλάδοι της βιομηχανίας του θα μπορούσαν να σύρουν την οικονομία στην ανταγωνιστικότητα της διεθνώς. Το πιο ομνικό πρόβλημα και με τις δυσότερες επιδόσεις στη ζωή είναι ότι πλήττονται ποι και κοινωνικά τα στρώματα, οι επαγγελματιοβίτες, οι αγρότες, τα οποία και έχουν κατώτερες να οδηγούν την νία στην μεταβιομηχανική ε- με τη χρήση της πληροφορι-

(Γέλιογραφία του Κ.—)

ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

αντιδράσεις των επαγγελματιών, με τις τρεις απεργίες που έχουν γίνει, και των εργαζομένων με τους μισθούς φανερωμένοι ότι οι ευαίσθητες κεραίες έχουν πιάσει τον κίνδυνο. "Ι- λίγο αργά, γιατί ψηφισαν οι σότεροι την αυτοκαταστροφή στις τελευταίες εκλογές, αλλ' άλλο αργά παρά ποτέ. Η άλλη σημασία των απεργιακών ποίσεων δεν διακρίνεται στην κική τους επιτυχία, που ήταν καθήκον, αλλά στη χρονική στιγμή. Από την εποχή των στίγμ, πανεργατικές απεργίες πετυχεί συνήθως μόνον όταν έρρηξη της χώρας είχε εντεροσκοπήσει ή όταν το κοβό- ήταν έτοιμο να καταστρέψει, ως οι απεργιακές κινητοποιή- παίρνοντας παρόμοιες διαστά- πτυχίας κατά τις κλαδικές τους, όταν γίνει ο επικε- σ των δαμών. τωρίο φαινόμενο είναι η πα- ιστορικό, κι ίσως είναι η κική συνεισφορά του ΠΑΣΟΚ

στην ιστορική μελέτη. Το πως γίνεται τεσεροσημίσις μήνες μετά την τόσο μεγάλη, όπως λέγεται, εκλογική νίκη να ξεσπάει ένα τόσο σαρωτικό και ερηκτικό απεργιακό κύμα. Βραχυχρόνια αποδεικνύει ότι η ψήφος της 2ας Ιουνίου ήταν κάτι λιγότερο από ψήφος ανοχής, ήταν εξαπάτηση, υποκλήση των συνειδήσεων κάποιων στρωμάτων του ελληνικού λαού. Και τώρα οι μόν ηλικιωμένοι βλέπουν ότι θα γυρίσουν στις παλιές καλές μέρες της απαιτίας των νεανικών τους χρόνων, οι δε εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ότι απειλούνται με εξόντωση όλοι οι παραγωγικοί κλάδοι στους οποίους απασχολούνται. Μα κροχρόνια διαπιστώνουν ότι οι σοσιαλιστικές θεωρίες του ενόσιου του Καστριού ήταν οραματικές φλυαρίες, που δεν είχαν καμιά σχέση με τον Ελληνισμό.

Στις μακροχρόνιες διεργασίες εντάσσονται και οι εξελίξεις που συνέβησαν στις άλλες δύο μεγάλες πολιτικές δυνάμεις. Η αξιωματική αντιπολίτευση, με τη συγκέντρωση στην Ομόνοια στην οποία μίλησε ο αρχηγός της κ. Κ. Μητσότακης, απέδειξε ότι η συντηρητική παρά- τση αρχίζει να μαθαίνει, θύμα- θύμα, τους κοινωνικούς αγώνες για πρόβλήματα ξένα προς την παλιά

της φύση, καταβίνει από πεζοδρομίο όχι μόνο για στενά πολιτικούς, κομματικούς αγώνες, αλλά και για κοινωνικούς, οικονομικούς αγώνες. Το Κομμουνιστικό Κόμμα, με την εισηγήση του Πολιτικού του Γραφείου και με την πρακτική του στις απεργιακές κινητοποιήσεις, σπάζει τη σταλινική μονολιθικότητα και κολυμπάει μέσα στους δημοκρατικούς θεσμούς — κάτι νέο για τους κομμουνιστές.

Η σύγκλιση των μεγάλων κομμάτων της αντιπολίτευσης στην πρόσπιση των θεσμών αποτελεί πολιτικά τη μοναδική εγγύηση για την επίδωξη της δημοκρατίας στον τόπο. Πρακτικά προβάλλεται προς τα έξω, ποδο τις παραγωγικές τάξεις ότι μόνο μέσα από τον διάλογο και τις διαδικασίες που προβλέπονται οι θεσμοί της χώρας μπορεί να αντιμετωπιστεί η σημερινή κρίση. Και η πρακτική αυτή έρχεται να συμπληρώσει την απαίτηση όλων των παραγωγικών τάξεων που αρνούνται τη λουμπενοποίηση τους για τη διεξαγωγή διαλόγου, την καθολική τους αντίδραση σε οποιαδήποτε αυταρχική επιβολή προκαθορισμένων λύσεων. Άλλωστε, κανείς δεν έχει μελετήσει σε βάθος τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, και αυτό καθιστά

περισσότερο επιτακτική την ανάγκη του διάλογου μεταξύ όλων και πρώτα απ' όλα όσων μετέχουν στο Κοινοβούλιο και μέσα στη Βουλή.

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

Τη φύση και το βάθος της σημερινής κρίσης την έχουν συλλάβει και τα περισσότερα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, προφανώς τα καλύτερα και τα μεσαία. Πίσω από τα κορυφαία συνδικαλιστικά στελέχη, τα οποία αντιδρούν στην επιβολή των μέτρων, βρίσκεται το ευρύ υπόβαθρο των άλλων στελεχών που παρέχουν στους πρώτους το ερωτήριο για τις κινήσεις τους. Τα ίδια στελέχη, και ακόμα περισσότερο η τεράστια πλειοψηφία των απλών ψηφοφόρων, αισθάνονται ότι οι τριτοκοσμικοί σοσιαλισμοί ήταν το ετην επίκρισμα στις ολοκληρωτικές αντιλήψεις και ότι η αντιδραστική προαγάνδα έκρυβε τον μονοκομματισμό του Καστριού. Πριν από λίγα χρόνια είχε γίνει σύνθημα η περι- κική κάποιες ομιλίες του υπουργού της Ν.Δ. ότι δεν υπάρχει πάλι τάξεις. Σήμερα η παροκική κυβέρνηση, με το αποφασίζουσα και διατάσσουσα του ομοιομόρφως εκλεγέντος, αντιστρέφει τον μαρξ-

σμός και αποδεικνύει ότι εργοδότες υφίστανται εκμετάλλεση των εργα-

Αυτή, όμως, είναι η πλευρά του ζητήματος η κνύει τις θεωρητικές συ Καστριού. Αλλά υπάρχει γματική. Όπου επιβλήμα μισθών στην ιδιωτική και επιβλήθηκε από τις κυβερνήσεις — επιβλήθή εξυπνοετήσι την παροί γωνιστικότητα απεργιακόν της βιομηχανίας, ξε κισαφούν νίσι κλάδοι με ραγωγιότητα. Με άλλα πάγωμα των μισθών στί τομέα εξυπνοετήσι την πη λη βιομηχανία με την ούτε σειρά — αλλά δεν ε- αυτή η βιομηχανία ούτε Αγγλία και την Αμερική σύντομο γόνο. Στή γωρ ρέμοια βιομηχανία δεν ούτε υπάρχει σήμερα η κήτητα σπνίζεται πι στην προσωπική σνεισ φιλότιμο, κι έτσι το πό μισθών την καταστρέφει πός την στην καρδιά της

Η αναταραχή στο εσω ΠΑΣΟΚ έφτασε πιά ως η της πυρηνάδας, της συντ πυρηνάδας, με τις σνεισ προχθεσινή συνεδρίαση βουλευτικής Ομάδας και μνηση της απουσιωμένης νησης. Ξαφνικά ο «μεγά πιστώσε την ασημαντί Πού είναι οι παλιές και όταν με ένα νεύμα του β ποιον υστερούσε στο κμα. Τώρα ήταν υγορεί ακούει την κριτική για τ γαν οι δημοσίους επενδ κά να κατασφύσει σε τες να την περιορίσει και η πεκταθεί και στους άλλο λη επιδίωξη. Γιατί είναι γονός ότι η απουσία, τ ενδημύουσε στο ΠΑΣΟΚ πια διασπαστική λιμού γ βερνών κόμμα. Το χειρότε Καστριού είναι η διαπίσι διαφώνου, να προσφύγου μοικρατικό διάλογο ως μ οια τους.

Την πρακτική τους τ εντός των δημοκρατικών τ διασφονύτες, γιατί μόνε ξασφαλίζουν ανοικτές τ- επικοινωνίας με τη σνδι ή τη λαϊκή βάση τους. Ε- γιατί διατρούν κάποια σνεργασία με τις δυνά άλλων κομμάτων που αν δίπλα τους. Αλλά αυτή η πλήρη το Καστριού στην πέρα του, στους δημο θεσμούς τους οποίους υ πρόπο δεν μπορεί να στα τώρα πρόβαλε ως επιχε λαϊκή υποστήριξη, αλλά μύθια τελείωσαν κι είναι μένος ο έθνικός του ν) σει. Η γραφή πασανών γοσούα ήταν το απαράσι πλήρωμα της δημοκρατίας δεν έχει ξεχαστεί, επίκει ληνικό λάβ' θα το θροί τους οι δαρδάροι από τη

τηνών, με τις τάρτες απο-
 πού έχουν γίνει, και των εργα-
 των με τους μισθωτούς φανεί
 ότι οι ευαίσθητες κεραίες
 έχουν πιάσει τον κίνδυνο. Ί-
 λίγο αργά, γιατί ψήφισαν οι
 ισότεροι την αυτοκαταστροφή
 στις τελευταίες εκλογές, αλ-
 κούλιο αργά παρά ποτέ. Η
 ρική σημασία των απεριγνώ-
 στωμένων δεν βρίσκεται στην
 ρική τους επιτυχία, που ήταν
 εισδητήρη, αλλά στη χρονική
 στιγμή. Από την εποχή των
 ιστών, πανεργατικές απεργίες
 ή πετύχει συνήθως μόνον όταν
 βέβαιη στη χώρα είχε εντε-
 νεροκοπήσει ή όταν τό κοβε-
 ήταν έτοιμο να καταρρεύσει.
 ως οι απεργιακές κινητοποιή-
 παίονουν παρόμοιες διαστά-
 επιτυχίας κατά τις κλαδικές
 ίεις τους, όταν γίνει ο επιμε-
 ρς των δαμών.

κάλι λιγότερο από φόβος ανούχης,
 ήταν εξαπάτηση, υποκλοπή των
 συνειδήσεων κάποιων στραωμάτων
 του ελληνικού λαού. Και τώρα οι
 μέν ηλικιωμένοι βλέπουν ότι εά γυ-
 ρίσουν στις παλιές καλές μέρες
 της επαίτιας των νεανικών τους
 χρόνων, οι δε εργαζόμενοι αντιλαμ-
 βάνονται ότι απειλούνται με εξόν-
 τωση όλοι οι παραγωγικοί κλάδοι
 στους οποίους απαρχούονται. Μα
 κοροδόνια διαπιστώνουν ότι οι σο-
 σιαλιστικές θεωρίες του εοίκου
 του Καστοριού ήταν οραματικές φλυ-
 αρίες, που δεν είχαν καμιά σχέση
 με τον Ελληνισμό.

Στις μακροχρόνιες διεργασίες
 εντάσσονται και οι εξελίξεις που
 συνέβησαν στις άλλες δύο μεγάλες
 πολιτικές δυνάμεις. Η αξιωματική
 αντιπολίτευση, με τη συγκέντρωση
 στην Ομόνοια στην οποία μίλησε ο
 αρχηγός της κ. Κ. Μητσόπουλος, α-
 πέδειξε ότι η συντηρητική παρ-
 τήκη αρχίζει να μαθαίνει, ήθια-
 βήμα, τους κοινωνικούς αγώνες για
 προβλήματα ξένα προς την παλιά

στις επαγωγικές κινητοποιήσεις,
 σπάζει τη σταλινική μονολιθικό-
 τη και κολυμπάει μέσα στους δη-
 μοκρατικούς θεσμούς — κάτι νέο
 για τους κομμουνιστές.

Η σύγκλιση των μεγάλων κομ-
 μάτων της αντιπολιτεύσεως στην
 προσπάθεια των θεσμών αποτελεί
 ηλίθια τη μοναδική εγγύηση για
 την επιδίωξη της δημοκρατίας
 στην τόπη. Πρακτικά προβάλλεται
 προς τα έξω, προς τις παραγωγί-
 κές τάξεις ότι μόνο μέσα από τον
 διάλογο και τις διαδικασίες που
 προβλέπουν οι θεσμοί της χώρας
 μπορεί να αντιμετωπιστεί η σημε-
 ρινή κρίση. Και η πρακτική αυτή
 έρχεται να συμπληρώσει την απεί-
 ληση όλων των παραγωγικών τά-
 ξεων που αρνούνται ή λουμπενο-
 ποίησή τους για τη διεξαγωγή δια-
 λόγου, την καθολική τους αντίδρα-
 ση σε οποιαδήποτε αυταρχική επι-
 βολή προαθορισμένων λύσεων. Άλ-
 λωστε, κανείς δεν έχει μελετήσει σε
 βάθος τα προβλήματα της ελλη-
 νικής κοινωνίας, και αυτό καθιστά

Τη ύση και το βάθος της σημε-
 ρινής κρίσης την έχουν συλλάβει
 και τα περισσότερα στελέχη του
 ΠΑΣΟΚ, προπαντός τα κατώτερα
 και τα μεσαία. Πίσω από τα κο-
 ρυφαία συνδικαλιστικά στελέχη, τα
 οποία αντιδρούν στην επιβολή των
 μέτρων, βρίσκεται το ευρύ υπόβα-
 θρο των άλλων στελεχών που παρέ-
 χουν στους πρώτους τα εργατήρια
 για τις κινήσεις τους. Τα ίδια στε-
 λέχη, και ακόμα περισσότερο η τε-
 ράστια πλειοψηφία των απλών υπη-
 φοδών, αισθάνονται ότι οι τριτο-
 κοσμικοί σοσιαλισμοί ήταν το ετη-
 νό επιχείρημα στις ολοκληρωτικές
 αντιλήψεις και έτσι η αντιδρασία προ-
 παγάνδα έκρυβε τον μονοκομματι-
 σμό του Καστοριού. Πριν από λίγα
 χρόνια είχε γίνει σύστημα η περι-
 κοπή κάποιων ομιλιών του υποου-
 ρού της Ν.Δ. ότι δεν υπάρχει πώλη
 τάξεων. Σήμερα η πασοκική κυβέρ-
 νηση, με το εαποσείζομεν και δι-
 στάσσομεν που ομοιομορφως εκ-
 λεγέτο, αντιστρέφει τον μαορι-

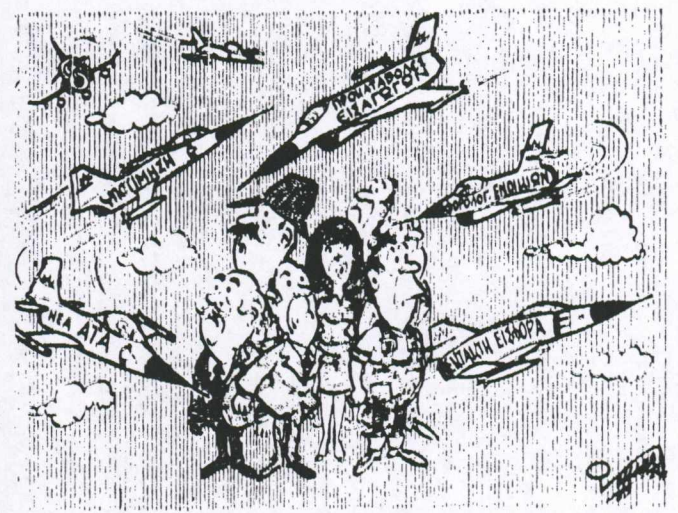
ΑΣΚΟΛΟΠΙΣΗ ΤΗΣ ΩΣ ΘΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΡΑ ΤΟΥ Κ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ;

ΕΞ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΑΜΕΙΦΘΕΙ Ο ΕΡΓΑΖΟ- Ι ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΕΡΟΣ;

αμογή (ΑΤΑ) των μι-
 εροπαραγόμενων άρθρων των
 ύματι, ούτε τιμοριθμική
 ήρο ως αμυντικός μηχαν-
 εργαζομένων λειτουργη-
 νομής του κρατικού εισο-
 κίου μιάς μερίδας εκ των
 λήσεως μερίδας μισθο-
 γενεϊακά δάση και περι-
 κών από ιδιαίτερα δα-
 νια υπό εκμεταλλετήδικων
 νομής μισθών, πολλές
 ή απόλυτες του εισοδήμα-
 τος ακόμη.

περς από 150.000 δρχ. δεν θα χο-
 ρηγήσει ΑΤΑ την 1.1.1986.

Είχαμε τονίσει στο προηγούμε-
 νο άρθρο μας ότι η σχεδιασθείσα
 από το ΠΑΣΟΚ ΑΤΑ κατέστη στην
 πράξη αγνώριστη για πάρα πολλές
 κατηγορίες μισθωτών. Όταν, λο-
 πόν, μας λέει ότι το ανώτατο πο-
 σοστό αύξησης θα είναι εκείνο
 που προκύπτει από την τροποποι-
 μένη ΑΤΑ, τι εννοεί; Ο κάθε μισθω-
 τός από το 1986 θα λημδάνει την
 αύξηση που προκύπτει από τη σχε-
 διασθείσα από το ΠΑΣΟΚ ΑΤΑ με
 τις νέες τροποποιήσεις της, ή θα
 εξακολουθήσει να λαμβάνει την Α.
 Τ.Α. που ορίζει η κλαδική του
 συλλ. σύμβαση (ευνοϊκότερη κατά
 κανόνα) με μόνους προορισμούς
 τις νέες τροποποιήσεις; Συγκεκρι-
 μένα, ο λογιστής θα εξακολουθήσει
 το 1986 και το 1987 να λαμβάνει
 τη νέα κολοδωμένη ΑΤΑ επί των
 νέων βασικών μισθών του, ή θα την
 λάβει κολοδωμένη με βάση τους
 μισθούς του του 1981, όπως απαι-
 τεί η σχεδιασθείσα από το ΠΑΣΟΚ
 ΑΤΑ, που αποτελεί την εισοδημα-
 τική πολιτική της κυβερνήσεως;

Συνεχίζονται οι παραβιάσεις του εθνικού οικονομικού χώρου!
 27/10/85
 (Της Βάσως Χουβαϊκή)

να έχουν μέχρι στιγμής ανα-
 ει υπαντιστοι ή διαδικασίες
 της του εισαγομένου πληρω-
 και, πολύ περισσότερο, τί-
 σχετικά για αποφασιστική ή
 ήλ ακόμη συμμετοχή εκπρο-
 των εργαζομένων σ' αυτές.

ΑΒΕΡΚΙΟΥ Ν. ΚΑΡΑΛΗ γεν. διευθ. εν. Εργασίας

πρόχειρους λογαριασμούς και
 νομικά μπορεί κανείς να υ-
 ίσει τη μείωση των πραγμα-
 σποχών των εργαζομένων
 ά νέα μέτρα και μόνον για
 36 ή 10% τουλάχιστον.

αύξεια, με τις αποφάσεις
 (ΣΥΜ), όπως τουλάχιστον α-
 ώθηκαν, ορίζεται ότι: α) εΤο
 ποσοστό αύξησης των α-
 αν για τους μισθωτούς του
 εν και του ιδιωτικού τομέα
 ή εκείνο που προκύπτει από
 ριστοποιημένη ΑΤΑ, και β)
 μισθωτούς του δημόσιου και
 ιού τομέα των οποίων οι συν-
 ακαθόριστος κλάδος απο-
 είναι την 31.12.85 μεγαλύ-

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΧΩΡΙΣ ΚΙΝΗΤΡΑ

Δυστυχώς ευθρία απάντηση στα
 ερωτήματα αυτά και πολλά άλλα
 παρόμοια, που γεννά η νέα τοπο-
 θέτηση της κυβερνήσεως στην ΑΤΑ,
 δεν δίνει ούτε η με δόμβα παρου-
 σα στο χώρο των μισθωτών από
 18.10.85 Πράξη Νομοθετικού Πε-
 ριοχόμενου.

Αλλά κανείς να σχοληθθούν λι-
 γότε και μ' αυτή.

Δεν θα θρηολογήσω ούτε για
 την ανήσυχια κάθε μορφής δημοκρα-
 τικού προγραμματισμού ή συμμε-
 τοχικής διαδικασίας στην κατάρτι-
 ση της, ούτε για την ωμή καταπί-
 τηση των προστατευόμενων από το
 Σύνταγμα και τις διεθνείς συμβά-
 σεις, εργασίας συνδικαλιστικών ε-
 λευθεριών με την έκδοσή της, ούτε
 για τη γειλοποίηση των κοινωνι-
 κολογικών και των θύων νέων εργα-
 γοσιακών σχέσεων που αυτές θα
 επέφεραν, με την παρ. 5 αυτής, η
 οποία ορίζει ότι «για τη χορήγηση
 κάθε μορφής αυξήσεως στους εργα-
 ζομένους του ευρύτερου δημοσιου
 τομέα τα διοικητικά συμβούλια
 των αντιστοιχών οργανισμών κλπ.
 υποχρεούνται να λάβουν προνοη-

μένως την έγκριση της Γεν. Γραμ-
 ματείας Δημοσίων Επιχειρήσεων
 και Οργανισμών του Υπουργείου
 Εθνικής Οικονομίας». Αυτά ως τα
 δρούν οι συνδικαλιστές μας, για
 πολλούς από τους οποίους ίσως... ο
 αγώνας τώρα δικαιώνεται.

Θά σταθώ όμως στα σημεία ε-
 κείνα που η πράξη αυτή, με δε-
 ρείες μάλιστα διοικητικές κυρώ-
 σεις, απαγορεύει στον ιδιώτη επι-
 χειρηματία να χορηγήσει επί μιά
 ολόκληρη διετία αύξηση με ποιο-
 δήποτε τρόπο στο προσωπικό του
 μεγαλύτερο από εκείνη της πολλα-
 πλά ήδη κολοδωμένης ΑΤΑ, ακό-
 μα και στην περίπτωση που οι δου-
 λείες του πάνε καλά και κερδίζει
 και έχει όλη τη διάθεση να αμείψει
 καλύτερα το προσωπικό του που
 συνέβαλε στα κέρδη του, ακόμα και
 στην περίπτωση που ανελλιπώς
 μέχρι σήμερα κατέβαλε αποδοχές
 μεγαλύτερες από αυτές που προ-
 βλέπουν οι συλλογικές συμβάσεις
 ή η ΑΤΑ. Είναι δυνατό να μιλήσει
 για οικονομική ανάπτυξη ή για αν-
 ταγωνιστικότητα των ελληνικών
 προϊόντων, όταν υποχρεώνουμε να
 στήνουμε και διά ροπάλου τον ερ-

γότη να γίνει παραγωγικότερος...
 χωρίς αντικούσμα, να δουλέψει
 σκληρότερα χωρίς ιδιαίτερη αιτι-
 ολό; Δεν αντελήθη κανείς ότι με
 τέτοια σκληρά μέτρα και τις λίγες
 ακόμη κερδοφόρες επιχειρήσεις θα
 τις μεταβάλλουμε σε προβληματι-
 κές; Πώς θα αξιωμαίει ο ιδιώτης ερ-
 γοδότης αποδοτικότητα, τακτική
 παρουσία, προθυμία και ενδιαφε-
 ρον από τον εργάτη του, όταν τα
 κίνητρα με τα οποία θα μπορούσε
 να τον παρακινήσει σ' αυτά απα-
 γορευτούν; Κι αυτά φυσικά ασο-
 ρούν στις επιχειρήσεις στις οποίες
 οι εργαζόμενοι δεν θα αντιδρούσαν
 δυναμικά στα σκληρά κυβερνητικά
 μέτρα, αρκούμενοι στη φυσιολογι-
 κή μείωση της παραγωγικότητας
 τους προς δόξαν της προσδοκώ-
 νης εκ αυτών ανακάμψεως της οίκο-
 νομίας μας.

Τι θα γίνει όμως με τις επιχει-
 ρήσεις στις οποίες οι εργαζόμενοι
 δεν θα καθήσουν με στασιμότητα
 τά χείρα, αλλά θα κινητοποιηθούν
 και θα σπερδάσουν, έτσι και αν
 από τη νομολογία εξακολουθήσει
 να χαρακτηρίζεται η απεργία τους
 στην περίπτωση αυτή παράνομη;

Οι επιχειρήσεις αυτές, ή
 είτε δεν έχουν την οικονο-
 μιότητα να παράσχουν
 μένες αυξήσεις, θα κλεί-
 κτω, προς δόξαν πάλι
 κάμψεως.

ΠΟΙΟΙ ΦΤΑΙΝΕ

Επειδή συστηματικά
 ται από την κυβέρνηση η
 σθούν τα νέα μέτρα της
 τικής της πολιτικής ως
 σια της κατά την τέλευ-
 κοιναίτες ασκήσεις οι
 πολιτικές (χωρίς να διευ-
 αν σ' αυτή συμπεριλαμβ-
 η πρώτη τετραετία του
 και κυρίως των διαρθρω-
 θλημάτων και στο δώδεκα
 μούρησης οι πολιτικές
 καλό είναι να ληχθούν ποι-
 πού έχουν την ευθύνη για
 ρινές επιλογές και τίς α-

Κι αν ακόμη δεχθούμε ε
 σμεινικό κατόνημα της ο
 σημαντικό μερίδιο ευθύνη
 οι πολιτικές επιλογές το
 θόντος, δεν πρέπει να λ-
 ότι μεγαλύτερο μερίδιο
 πρέπει να αναζητηθεί σ
 δλώσεις του συνδικαλισ-
 τήματος. Και είναι αυτές
 γάδην: Έλλειψη οικονομι-
 δυναμίας, καθυστάτησ η
 των κόμμα, ασφικτική σ
 του από την κυβέρνηση, ε
 λισμός της αυτόνομης
 του, με συνεπακόλουθα τ
 απουσία κάθε μορφής δια-
 πρόποθέσεων ειρηνικής ε
 των συλλογικών διαφορών
 ας, την ανευθυνότητα των
 των, την κατά τις περισ-
 τές ομερήσια υποστήριξη
 πλών παραλόγων σιτηνά-
 την πλήρη περιφρόνηση ή
 αυταρχισμό ακόμη και ή
 δικαιότερα εκ αυτών, και
 ρότερο όλων, τον εθισμό ή
 ζομένων στην ήσασια προ-
 Φυσικά, τις περισσότε-
 αυτές τις στερεωμένες ή
 καλλιέργησε, υπέβαλε, ή
 και επέβαλε το ΠΑΣΟΚ κ
 τελευταία δεκαετία, είτε η
 πολιτεύσει δικαίως, κέρ-
 πολύ νοδούμαι ότι αν δεν
 η προσοχή κάθε αρμοδίου
 κατεύθυνση αυτή, καμιά
 σπτήρα για την ελληνική
 μική δεν θα υπάρξει.